Ч. 144. Пятниця 14 (1) липня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Положенє на Угорщині. — Війна в Арабії. — З російско-японьскої війни

Про положенє на Угорщині доносять з Будапешту: Супротив заяв бар. Февервари'ого о вислідї авдиенциї у короля в Ішли, треба здогадувати ся, що поки-що всякі переговори що-до порозуміня будуть відложені. Сьвідчать о тім також зарядженя вожда сполученої опозициї, видані на час ферий. Франц Кошуть вибирає ся до купелів, а також єго ґенеральний штаб покидає столицю Угорщини на час ферий. Тепер занятє цілого краю збирає ся довкола жнив і аж до дня уродин короля не лучить ся певне в політицї нічого важного. Як загально думають, час поміж уродинами Цісаря т. є. 18 серпня і виїздом Монарха на маневри до полудневого Тиролю буде ужитий на навязанє переговорів на ново, не звістно лише, на якій підставі. По виїздї Цісаря, переговори будуть вести ся дальше і треба сумнївати ся, чи доведуть до успіху перед вікритєм сойму, заповідженим на 15 вересня. З поголосок показує ся, що коаліция не мала би нічого против заключеня відповідаючого єї чести мира, а хочби перемиря, бо шкоди, які робить дотеперішний опір на всіх полях публичного житя, вже тепер дають ся дуже дїймаючо відчувати.

Ворохобня в Ємені против турецкого султана прибрала так величезні розміри і розвиває ся так успішно для сторонників независимої Арабії, що треба звернути на неї увагу. Цілий турецкий корпус разом з своїм командантом Різа пашою віддав ся до неволї ворохобникам, котрі розоруживши офіцирів і вояків, позволили їм вернути до Туреччини, але они воліли пристати до ворохобнї. Лише сам Різа паша не приймив жертвуваної єму свободи, не дав приреченя, що не буде бороти ся з ворохобнею і тому оставлено єго під вартою в Арабії. Арабскі краї Замар, Єпім, Анеіса, Гадіє, Іб і Сана утворили союз, на котрого чолї поставлено проголошеного калїфом еміра Аль-Мумінї'ого. До того союза прилучили ся шейхи Куейту і Неджду, країв, що доси були під зверхною властию Туреччини. Ворохобня обхопила не лише цілу Арабію, але побідоносно сягає вже на вехід до Баґдаду і на північ до Дамашку. Арабске войско, що має числити до 100.000 людий, наміряє здобути ще Мекку, місто для Музулманів сьвяте, бо там є гріб пророка Магомеда і чорний камінь Каба, відломок з престола Аллага, даний Магомеданам в доказ великої ласки. Коли арабский союз здобуде Мекку і там заложить свою столицю, тоді в пересьвідченю музулманьского сьвіта турецкий султан перестане бути калифом, або головою магомеданьского сьвіта. Так звершує ся заява арабского комітету, котрий урядує в Каірі, в Єгипті, виданий перед кількома місяцями до Европи з повідомленєм, що постановив скинути з Арабії турецке ярмо, а утворити независиме арабске королівство, устроєне по европейски, отже окружаюче опікою і християн. У француском місячнику Bulletin du comité de l'Asie Française оголошено тепер розвідку о тім, що арабску ворохобню приготовлювала Анґлія від року 1890, т. є. від часу коли Німеччина почала економічно підбивати турецкі край в Малій Азиї. На ту німецку роботу стремлячу до заволодїня Перским заливом не могла Анґлія глядїти рівнодушно, бо має в Азиї і Африцї 90 мілїонів підданих, що стоять в релїґійнїй ввязи з Туреччиною, Персиєю, Афґаністаном і Мароккком. З тої причини все старала ся она мати вплив на ті музулманьскі держави, аби посредством них держати в своїх руках цілий сьвіт магомеданьский. — Тому Анґлія все старала ся боронити Туреччину. Але коли она вирвала ся з під єї опіки, аби кинути ся в рамена Німеччини, тоді Анґлія постановила сотворити з Арабії і Месопотамії нову державу, над котрою розтягне свою опіку і устроїть єї по свому, так як Єгипет. Та держава стане на німецкій дорозї до Перского заливу. Цілих 15 лїт приготовлювала Анґлія ті події, які тепер збувають ся в Арабії і не дасть їм зле скінчити ся. Туреччина може висилати

МАЧОХА.

(З анґлійского — Ґ. Рони.)

(Конець).

II.

Досить замкнене товариство, яке збирає ся на ріжних місцях забав, поводить ся супротив нових знакомих не конче прихильно. І так Дезі мусить зробити сумний досьвід, що помимо сьмілого і певного себе виступленя і елеґантного одїня чує ся дуже опущена.

Молоде подруже, пан і пані Сенсбері, творить осередок товариства, довкола котрого всьо громадить ся. Хто з ними знакомий, того всї знають, на прочих просто не зглядають ся. Дезі хитра. Она сейчас розглядає ся в положеню. Але пані Сенсбері відповідає на єї поздоровленя холодно і немов не замічає, що Дезі з великою услужливостию підносить єї пилки і скоро отвирає перед нею двері. Очивидно, що такі чемности Дезі не до смаку, але она унаслїдила деякі з тих прикмет, котрі зробили єї вітця щасливим спекулянтом. І она хоче свій намір за всяку цїну переперти.

Супротив панни Варден держить ся так само як і Роберт, досить здалека. Їм впало то, що їх отець радо перебуває в товаристві тої пані, котрої смирна вдача благородної душі і доброго вихованя, видає ся їм дуже маловажною річию.

— Сьмішна особа! — сьміє ся з неї Дезі.—Удає супротив мене матїр; того ще не стало! Вчера вечером майже насильно хотїла менї накинути свою хустку. Чейже єї нічого то не обходить, коли я перестуджу ся!

— Дивний смак тата — воркоче Роберт— она виглядає, немов би походила з ковчега Ноя.

— Що тобі стало ся. Она о много старша. Вже давно перед тим женщини не носили так сьмішно зачесаного волося.

Панна Варден має по правдї сорок лїт, але загально уважають єї о много молодшою і все ще дуже принадною. Єї стать рівна і струнка, а голос дуже милий. Она скінчена дама і робить на кождого найлїпше враженє. Що до способу причісуваня волося, то оно їй саме незвичайно до лиця.

Пан Брук цілком не укриває свого поважаня і найбільшого признаня для своєї приятельки молодости. При проходах єсть він єї постійним товаришем і услугує їй при столї. Дезі має оправдану причину укривати своє невдоволенє. Именно случай хотїв, що пан Сенсбері від давна заприязнений з вітцем панни Варден. Від першої стрічи, глядає подруже часто товариства панни Варден.

— Дуже тїшимо ся, що вас пізнали — чує Дезі, як п. Сенсбері говорить до панни Варден.— Мусите менї обіцяти, що сего лїта перебудете кілька тижднів у нас. Мій муж так поважає вашого вітця. — —

Того дня питає Дезі найвічливійшим своїм голосом, чи не могла би полагодити одну малу орудку для панни Варден.

- Я хочу сама пійти до міста — відповіла панна, усьміхаючи ся з добротою — пійдемо разом?

При помочи панни Варден здійстнює ся найгорячійше бажанє Дезі і Роберта: вповаджують їх вкінци в товариство Сенсберів. Очивидна річ, що від тої хвилї вічливість Дезі для панни Варден кінчить ся.

— Нечувана річ, що тато найшов на тїй тїй старій скрини — відзиває ся она до Роберта. — Одно лиш певне, що ми мусимо стеречи ся, бо инакше може нам лучити ся, що одного хорошого дня дістанемо несподїване мачоху, що виглядає гірша як яка ключниця. Щось мусїло перед лїтами приключити ся між ними обоїма. Недавно сказала она до мене: „Ваш отець був дуже хороший чоловік, а такий веселий і добрий!“ При тім почервонїла і мало не плакала. Мене назвала „любою дитиною“, немов би вже було всьо уложене!

— Ну, тато все ще здоровий і кріпкий мужчина — відповів Роберт — але до тої дурницї в ніякий спосіб не допустимо.

III.

Дезі в найлїпшім настрою. Молодий Юрий Сенсбері залицяє ся до неї. А то не мала утїха. Але єї поведенє супротив панни Варден просто погане. „Шкода, що Роберт і

войска до Арабії лише через суезкий канал, бо висилане сушую майже неможливе. Отже тепер Анґлїя не хоче перепускати через той канал турецких кораблїв з войском, доки не зложать оплати, а що Туреччина не має гроший, то доси ще нї один корабель з войском не переплив. Небавом відбуде ся з'їзд анґлїйского корабля з шахом перским, безпосереднім сусїдом будучої арабскої держави. По з'їздї прийде мабуть до явного проголошеня независимости Арабії.

З поля війни в Манджуриї доносить ґен. Линевич: Дня 9 с. м. наблизили ся дві японьскі компанії до наших передних сторожий коло Сїмяоце. Коли наші одержали підкріплене приневолили неприятеля карабіновим огнем до уступленя.— Після наспівших сюди вістий наші войска по вистріляню своїх набоїв, які були зложені з корабля „Новик“ покинули Корсаковск, а ворожа фльота розпочала огонь на ту стацию. Набережні пушки знищені, а маґазини спалені. Також форт Соловієвск покинули наші войска, коли японьскі торпедовцї відкрили на него огонь.

Новинки.

Львів, дня 13 липня 1905.

— **Промоция женщини.** В понедїлок відбула ся на черновецкім унїверситетї промоция панни Климентини Марії Ганкевичівної на доктора фільософії. Єсть то перший случай докторскої промоциї женщини на черновецкім унїверситетї за час цїлого его ествования від 1875 року. Тому ректор унїверситету о. Тарнавский виголосив окрему промову, в котрій висловив радість, що та відрадна для него подія, склала ся за его ректорства і висказав бажане, щоби примір п. Ганкевичівної мав богато наслїдувачок. На промоцию панни Ганкевичівної явило ся значне число інтелїґенциї і унїверситетскої молодежи, що грімкими окликами: „славно!“ витала нову докторку-землячку.

— **Спека** з цїлою силою ударила тепер на Угорщину. В місцевости Марцигань запалили ся від сонїшної жари кришї на величезних стодолах господаря Ловича. Цїле господарство устроєне на великі розміри пійшло з димом. Шкода виносить понад 100.000 корон. В полудневій Угорщинї богато людий погибло від сонїшного удару.

— **Пригадуємо всїм інтересованим родичам,** що вписи до першої кляси ц. к. академічної гімназиї у Львові відбувають ся в днях 13 і 14 липня, а дня 15 відбуде ся вступний іспит.

— **Крадїж в почтовім урядї.** До почтового уряду в Бучачи закрав ся оногди в ночи якийсь злодїй, підважив долотом віко столика, що стоїть в телеґрафічнім відділї і забрав звідтам дрібну монету в квотї 27 корон. Як показують слїди, силував ся також дістати до шуфляд, де почтові марки, але імовірно сполошений, утїк.

— **Огнї.** В Турі великій, долинськогo повіта, згоріло 5 селяньских загород. — В Юськівцях, золочівского повіта, знищив огонь 40 мешкальних домів, 20 стаєн, 29 стоділ і 4 шопи. Шкода виносить поверх 60.000 К.

— **Грім в часї вінчаня.** З Градця доносять: В часї вінчаня в парохіяльній церкві в Ґрафенбавм ударив грім в церков і наробив богато шкоди. Зібрані при вінчаню люди утїкли налякані. Церківник попарений в лїву ногу. Шкоду, якої наробив той удар грому, оцїнюють на 1600 К.

— **Скок божевільної.** З Кракова доносять: Передвчера вечером з поспішного поїзду Львів-Краків коло стациї Подленже вискочила з вікна спального ваґона одїта лише в сорочку божевільна жінка Петра Кубата, властителя готелю в Петербурзї. О годинї 3 рано найдено єї лежачу в рові між стациями Подленже і Клай. Потерпіла она лише легкі скалїченя шкіри. Она мала збожеволїти в наслїдок послїдних подій в Петербурзї.

— **13.374 самоубийств** записала віденьска урядова статистика в лїтах 1901 до 1903. Що найсумнїйше то те, що случаї самоубийства з року на рік збільшають ся. Було їх в наддунайскій столици в 1901 роцї 4291, в 1902 роцї 4422, а в 1903 роцї 4661.

— **Убийство задля рабунку.** Господар А. Бавм з Геґенбрук виняв гроші з банку в Градци. На дорозї напали его злодїї, збили на смерть і неживого вкинули до каналу, забравши від него 12.000 корон.

— **Паперові капелюхи дамскі** входять чим раз більше в ужите в Америцї і мають бути пречудні. Виглядають они цїлком як соломяні, лише суть значно дешевші. Мають же ту головну хибу, що не видержують дощу.

— **Інститут СС. Василиянок у Львові** має до обсадженя на слїдуючий шкільний рік 1905/6 кілька опорожнених місць. Дїти учать ся в школах публичних, а в інститутї учать ся язика руского, історії Руси, співу, гри на фортепянї, цитрі і робіт. Близших пояснень уділяє заряд інститута. Подання вносити можна найдальше до половини серпня н. ст. під адресою: Заряд інститута СС. Василиянок у Львові при ул. Зиблікевича ч. 24.

— **Людоїди.** О майже неімовірній подїї доносять з Ясберень на Угорщинї: Тамошна жандармерия приарештувала шайку циганів з 20 осіб, підозріну від довшого часу о крадїж дїтий і приучуване їх до жебраниии. Однако жандармів ударила обставина, що в таборі циганів зовсім не найдено чужих дїтий. Енерґічне доходженє добуло з циганів страшні зізнаня: Начальник шайки велів спіймані дїти убивати, відтак всї їли їх мясо. Ревізия движимостий циганів потвердила основу зізнань, бо на однім возї найдено трупа дитини, покраяного на штуки. Члени шайки признали, що сам їх начальник з'їв 18 дїтий. Сей табор циганьский надтягнув до Ясберень з Семигорода, звідки саме надійшли численні завідомленя про часте зникане дїтий. Угорска жандармерия веде дальше слїдство в тій страшній справі.

— **Катастрофа в симпльоньскім тунели.** Як доносять швайцарскі часописи, другий симпльоньский тунель на значній просторони завалив ся. Именно тимчасове цимбрине тунелю не могло видержати напору води і завалило ся. На щастє робітники ще завчасу вспіли утечи, погибло лише 8 коний, котрих уживано до воженя тачок з викопаною землею і каміном. Працї для відкопаня тунелю заряджено сейчас, але они займуть що найменше місяць часу.

— **Обкрадена церкви.** В ночи з 28 на 29 червня вломили ся незвістні злодїї до православної церкви в Камеральнім Шипотї на Буковинї, а розбивши церковну скарбону, украли з неї 45 корон і 22 сот. і богато записів довжних людий, які позичували гроші із церковної скарбони. За вломниками, що так скупо обловили ся, жандармерия енерґічно слїдить.

— **До Селяньскої Бурси** в Станиславові буде принятих на рік 1905/6 — 60 учеників шкіл народних і середних — передовсім низшої гімназиї або реальної. Звичайна оплата виносить місячно 4 К на помешкане і віктуали після списку, який кождий питомець одержить, або 16 К грішми. При вступі складає кождий на рік з гори: 4 К на інвентар і 2 К на пранє. Зголошувати ся при залученю декларациї що до точної оплати до 15 серпня на руки о. Клима Кульчицкого, Підпечари п. Тисьменица. Устно можна порозуміти ся 14 і 15 липня в льокали Бурси.

— **Добре сьвідоцтво.** Якийсь Фельд зістав за дрібну провину засуджений на 5 днів

Дезї так зле виховані!“—зітхає панна Варден. Але то его дїти. І мимо своєї невірности пан Брук був цїлі ті довгі лїта єї ідеалом. Кілько горячих сльоз пролила она задля него!

— Однако коли би мимо того — мало до чого дійти — гадає з червонїючим лицем — то я може би могла якось вплинути в користний спосіб на его дїти. Бідні сироти! А він — для него дїти его нічим, він чує ся самотний і опущений.

Але пан Брук цїлком не уважає себе таким нещастним. Єму здаєть ся, що вкінци найшов то, чого не мав в першім подружю: правдивої жінки і товаришки. Поважний, діловий і трохи потяжкий чоловік, находить в ній цїлу принаду образованої і добре вихованої женщини. Чує, що его серце відживає. Перші два тижднї его ферий минають для него як найприємнїйше. Від своєї молодости він тепер перший раз вдоволений, веселий. На жаль не достає єму сьмілости і рішучости супротив женщин. Вправдї він рішив ся попросити Марі — тепер вже так єї тихцем називає — о єї руку і надіє ся на згоду з єї сторони. Хоче лиш виждати відповідної нагоди. Дезї старає ся о те, аби він дармо виждав.

— Мушу ще лиш десять днів уважати на него — гадає енерґічна молода дама. — Але справа стає чим раз тяжшою! Найрозумнїйше було би увести яку иншу женщину. Коли-б я так запросила Ґерту Суммер. Она незрівнана в штуцї кириненя другим женщинам. Певне що буде залицяти ся також до молодого Сенсберіґого, але ту можливість мушу ризикувати. На щастє она заручена.

І хитра Дезї телеґрафує до Ґерти Суммер.

— Гадаю, що ти повинна була мене перед тим запитати — замітив пан Брук гнївно, коли дочка принесла єму депешу з відповідию Ґерти, що приймає запрошене. — А до того ти знаєш, що я тої твоєї товаришки не люблю.

Дезї хитро усьміхає ся.

— Я прпчувала, що ти сказав би нї, і тому видало ся менї розумнїйше забути попросити тебе о дозвіл.

Дезї не помиляє ся. Ґерта цїлковито відсуває на бік панну Варден. То саме дїє ся майже всїм женщинам в єї присутности, тому дуже дивно, що она доси ще не вспіла віддати ся. Она чорнява, дуже хороша, має принадні рухи і уміє живо розмовляти. При тім она музикальна і все дуже хорошо одїта.

— Звідки ти гадаєш, що панна Варден хоче віддати ся за твого вітця? — питає Ґерта.

— Атже то кождий бачить — сьміє ся Дезї — а відтак він богатий чоловік.

Ґерта здвигає плечима.

— Ох, богатство можна би ще знести! — каже з сумнївом.

— Сеї зими купуємо при „Сейс Авеню“ палату; тато обіцяв менї, а коби ти виділа перли, які я дістала на уродини!

Пальцї Ґерти дотикають ся вузонького золотого ланцуха на єї шиї.

— Властиво я не розумію, що ти маєш против того, аби панна Варден не стала твоєю мачохою — питає по хвили. — Она видає ся дуже доброю і розумною.

— Але я не потребую мачохи.

— Ага, розумію.

— Але оповідай вкінци дещо о собі — каже Дезї. — Що чувати з твоїми заручинами? Який він? Хороший, богатий? Імовірно тепер повело ся тобі лїпше, як послїдним разом!

— Ах, то всьо вже давно розбило ся і минуло — каже Ґерта. — Я не маю цїлком щастя. Остаточно умру ще старою панною.

— Плетеш! — Дезї не може позбути ся якогось наглого неприємного чувства.

— Коли не помиляю ся то твій отець любить лагідні женщини, що? — питає нагле Ґерта.

— Або я знаю — відповідає Дезї вже лиха. — Може бути, коли єму панна Варден подобає ся — —

IV.

— Правда, тату, що панна Варден по при Ґертї виглядає о много старшою? — питає Дезї з невинним поглядом.

— Панна Варден молодша від мене рівно о десять лїт — каже пан Брук з обидою в голосї. — Має ледве сорок лїт.

— Чи она була коли хороша?

— Була незвичайно милою дївчиною. І ще нинї, після моєї думки, она хороша і мила.

— Так, такі женщини як она скоро старіють ся; инші, наприклад такі як Ґерта не тратять краси і в шістьдесятім роцї житя.

арешту. Фельд відтягав ся з відбутєм кари, аж вкінци прийшло єму візванє, щоби ставив ся до арешту, бо буде доставлений примусово. На другий день по одержаню завізваня Фельд ставив ся з лікарским сьвідоцтвом в руках на доказ, що він хорий і сидїти не може. Сьвідоцтво виставлене на стемпли каже, що Фельд тяжко хорий і ніяк „не може встати з ліжка“.

— **Номер** о. Іван Данилів, парох в Радружи, любачівского деканата, відзначений крилошаньскими відзнаками, дня 6 с. м., в 76-ім роцї житя, а 50-ім сьвященьства.

Телєґрами.

Петербург 13 липня. З віродостойного жерела доносять, що оповіщенє указу о скликаню представителїв народу послїдує невідкличнo 19 с. м.

Тифлис 13 липня. Повторили ся тут вчера знов забуреня. Всї склепи позамикані.

Мадряд 13 липня. Розійшла ся тут вість, що арештований в Мадридї анархіст Перез Леіра, котрий підчас побуту короля Альфонса перебував в Парижи, подав виновників замаху на короля.

Ішль 13 липня. Президент кабінету бар. Ґавч прибув сюди вчера з шефом президияльним др. Зіґґардтом. Нинї перед полуднем був бар. Ґавч на авдиєнциї у Цісаря. По полудни возьме участь в родиннім обідї у Цісаря, а вечером поверне до Відня.

Петербург 13 липня. Мінїстер маринарки Авелян уступив. На его місце іменований мінїстром маринарки адмірал Бірілєв.

Харбин 13 липня. Розповсюднені за границею вісти о джумі в Харбинї суть цїлком неправдиві. Джуми нема нї в Харбинї нї на передних становищах армії.

Париж 13 липня. Президент кабінету Рувіє конферував вчера знов з нїмецким амбасадором кн. Радолином.

Берлин 13 липня. З Віґо доносять до берлиньского „Lokal-Anzeiger-a“, що прибув там росийский помічний кружляк „Днїпер“, що належав до бувшої ескадри Рожественьского. Командант просив власти о дозвіл набрати вуґля, котрий вистав би на їзду до Либави. Залога хвалила Рожественьского за его поведенє, кажучи що адмірал зробив всьо, що лише міг.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 12-го липня 1905.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	537·—	547·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	587·—	592·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	320·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот 4½%	101·30	102·—
4½% листи застав. Банку краєв.	101·50	1 2·20
4% листи застав. Банку краєв. .	99·80	100·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	99·80	100·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·80	100·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·50	102·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·50	100·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·70	100·40
„ м. Львова 4% по 200 кор.	98·40	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	88·—	96·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	55·—	56·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	35·50	36·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	64·—	68·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	25·50	26·50
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·50	2·53
100 марок нїмецких	117·—	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

— **Цїна збіжа** у Львові дня 12 липня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·50 до 7·80; жито 5·90 до 6·10; овес 7·— до 7·15; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 6·25 до 6·50; ріпак 10·25 до 10·50; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·25 до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 7·— до 7·25; гречка —.— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 40·— до 60·—; конюшина біла 50·— до 60·—; конюшина шведска 45·— до 65·—; тимотка —·— до —·—.

На нагороди пильности

припоручила ц. к. Рада шк. краєва слїдуючі книжочки руского товариства педаґоґічного у Львові:

I. Образкові без тексту для дїтий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1·20 К. — Ч. 99. Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зьвірята 80 сот.

II. Образкові з текстом для дїтий другого степеня науки:

Ч. 8. Зьвіринець 20 с. — Ч. 9. Гостинець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дїтвора 1 К. — Ч. 97. Зьвірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелї дїтий 1·20 К.

III. Ілюстровані для дїтий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 58. Казки народні ч. I. бр. 50 с., опр. 64 с. — Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Брянчанїнова бр. 30 с., опр. 44. — Ч. 64. Робінзон Чайченко бр. 80 с., опр. 1·20 К. — Ч. 109. Робінзон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Ґете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

V. Книжки для молодїжи шкіл виділових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с. — 95. Шекспір в повістках бр. 30 с. опр. 60 с.

Замовляти можна в канцеляриї руского Тов. Педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцеляриї Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях низше 10 К (на инші книжки) треба дочислити оплату почтову.

Настає досить довга перерва. Пан Брук проводить очима обі женщини, що проходжують ся поперед готелем. Ґерта Суммер має білу сукню, що їй дуже до лиця. Панна Варден одїта чорно, а на її лици видко пригноблєнє.

Пан Брук зітхає. Відтак каже непевним голосом:

— Твоя приятелька незвичайно хороша. Під кождим взглядом змінила ся на свою користь. Стала о много лагіднїйшою і поважнїйшою.

Дезі немов би з неба упала. Чи отець жартує? Коби він придивив ся Ґертї і молодому Сенсберіґому! Она поважнїйша! Молодий Сенсбері вже давно покланяє ся новій звіздї. Крім того Ґерта кождого дня виграє при тенісї. Дві річи, задля яких озлоблена Дезі майже слова не говорить з приятелькою. В однім лиш єї плян сьвітло удав ся. Панна Варден побита на всіх точках. Она далека від того, аби піднимати борбу. Сейчас уступає, скоро лиш бачить, що пан Брук зачинає з кождим днем більше залицяти ся до нової жіночої появи. Дезі підпирає в тім приятельку і прикриває єї хиби.

— Ще три днї — гадає собі — і до нашого дому не вступить нї панна Варден нї Ґерта.

Пан Брук помимо кріпкого вигляду дуже слабий чоловік. Доказом на то єсть вже хочби история першого его подружа. За те панна Варден мимо своєї зверхної ніжности, єсть жінкою сильної волї. Не хоче дожидати другої поразки. Чи синя чи біла сукня — то майже всьо одно.

Між тим як пан Брук ще хитає ся і не може рішити ся, она спокійно складає свої річи і пише пращальний лист. В милий спосіб, як она все уміє, пращає всїх. Дякує родинї Бруків за приємність, що могла в єї товаристві перебувати. Наміряє виїхати на кілька місяцїв. Анї слова о повороті — нї адреси.

Пан Брук відчуває два днї жаль і біль, а Дезі не важить ся показатись єму перед очи. Хоч як мало знає ся він на жіночих коварствах, то однако причуває, що в тім мала руку его дочка. Ним заволодїла давна рівнодушність до всього; лиш Марі могла би була піддержати в нім волю і наклин до доброго.

Третього дня явив ся він при снїданю в чорнім одїню. — По снїданю покликав Дезі на бік.

— Я просив панну Ґерту Суммер о єї руку — сказав твердим голосом. — Мої видатки будуть в наслїдок того о много більші. Від тепер мусиш обмежити ся, бо можу тобі давати лише третину дотеперішних гроший на тоалєту. Я навіть радив би тобі, аби ти вигляділа для себе якийсь круг дїланя. Така хороша і молода мачоха ледве чи зробить тобі приємний побут дома.

Дезі скаменїла. А він підходить до Ґерти, що сияючи щастєм іде єму на стрічу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).